

[Energiministeren]

Og det kan heller ikke overraske, at vi, når vi f.eks. taler om vindmølleudbygning og vindmølleplacering, forsøger i nøje samarbejde med amter og kommuner, miljømyndigheder osv. at tilvejebringe de forudsætninger, der skal være til stede for etablering af de vindmølleparker, som selskaberne skal bygge, frem for at gennemføre et landsplandirektiv.

Vi håber og tror på, at de initiativer, vi har taget på dette område, da vi fik henvendelsen fra elværkerne for nogen tid siden, ved et grundigt samarbejde med miljømyndighederne og amterne vil kunne bidrage til, at vi finder en fredelig løsning, der kan opfylde de intentioner, som vindmølleaftalen indeholder, uden at det bliver nødvendigt at gennemføre et landsplandirektiv.

Jeg er glad for, at hr. Poul Nielson understreger, at elforliget og intentionerne i det fastholdes, og at der ikke lægges op til at rokke ved den aftale, som jeg synes på mange måder er et meget værdifuldt element i vores samlede energipolitik.

Med hensyn til tredje udbudsrunde og tidspunktet for den vil jeg gerne som nævnt i den energipolitiske redegørelse vende tilbage med et oplæg herom i slutningen af februar. Tidspunktet er fortsat under overvejelse og må ses i relation til bl.a. udviklingstendenserne på oliemarkedet, vurderingen af de hidtidige efterforskningsresultater samt behovet for efterforskningsaktivitet. En beslutning herom vil mest hensigtsmæssigt kunne tages i forbindelse med behandlingen af det oplæg, jeg agter at forelægge i februar måned.

Måtte jeg takke for bemærkningerne ikke bare fra fru Annelise Gotfredsen, men også fra en række andre ordførere, som gør opmærksom på behovet for, at vi sikrer en bredere og mere folkelig energipolitisk diskussion. Flere har været inde på det, og jeg kan sige, at vi i år har gjort os store anstrengelser for at sikre, at det energipolitiske statusnotat udformes i en lidt ændret udgave med flere illustrationer end tidligere. Vi har allerede under overvejelse, om vi på baggrund af de informationer, som nu er tilgængelige, kunne lave en mere folkelig udgave, en mere folkelig pjece, som kunne bidrage til en sådan bredere debat.

Hr. Riishøj synes jeg i øvrigt i dag virkede relativt afdæmpet i forhold til de synspunkter, han tidligere så skarpt har markeret på en række

områder. Hr. Riishøj giver udtryk for en vis bekymring vedrørende vindmølleområdet, miljøhensyn, placering osv.

Jeg har allerede været inde på det og vil gerne understrege, at vi ud over de drøftelser, vi i øjeblikket fører med miljømyndigheder, amter og kommuner, har taget en række initiativer, bl.a. et, som går ud på at sikre en forenkling af tilladelser til at bygge vindmøller. Vi har sammen med repræsentanter for de implicerede parter sat os omkring bordet og sagt: Skal det virkelig være så kompliceret? Kunne vi dog ikke forenkler den sagsbehandling noget, sådan at vi undgår unødigt administration og bureaukrati?

Det andet spørgsmål, hr. Riishøj rejste, var kommunernes engagement i vindmøllesektoren. Vi får lejlighed til at drøfte det i morgen under et samråd, men det er min grundlæggende opfattelse, at offentlige kasser ikke behøver at give tilskud til hinanden, og hvis vi giver de midler, der er til rådighed for tilskud til vedvarende energi, til nogle kommunale anlæg, og hvis de kommunale initiativer breder sig, så vil vi meget, meget hurtigt gøre det vanskeligt for mange andre at opnå tilskud fra den samme kasse.

Jeg glæder mig også over den tilslutning, der har været fra en række ordføreres side til, at vi nu gennemfører et udvalgsarbejde om energiafgifterne og deres placering, deres fordeling, deres virkning for forskellige forbrugskategorier, erhvervsgrupper, placering af forbrugere, der bor i byen, bor på landet og spørgsmålet om de langsigtede virkninger. Alle disse ting er indeholdt i det udvalgsarbejde, som nu er igangsat.

Hr. Niels Anker Kofoed gjorde opmærksom på, at det var vigtigt, at vi var realistiske – det var også et synspunkt, Fremskridtspartiets ordfører gav udtryk for – i vores diskussion om anvendelsen af vedvarende og nye energiformer. Jeg mener, det er vigtigt, at vi ikke bare gennemfører nogle tilskud år for år og lader stå til, men at vi løbende foretager en grundig vurdering af berettigelsen af disse tilskud.

Nu er hr. Niels Anker Kofoed jo selv en af de største forbrugere af vedvarende energi, og jeg er overbevist om, at når hr. Niels Anker Kofoed ikke mener, at der er behov for at isolere, så skyldes det netop, at han er meget glad for anvendelsen af halmen på de bornholmske marker og derfor ikke har det samme behov som andre, der må betale mere for energien.